Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X
nr. 12 (694) * joi 19 martie 1959 * 8 pag.
30 bani

Pionieri și școlari!

Participînd la acțiunile de plantare a puieților contribuiți la înfrumusețarea patriei noastre dragi!

Nota 10

Ora de aritmetică la clasa a V-a B de la Școala de 7 ani din comuna Jilavele, raionul Urziceni, s-a terminat de cîteva minute. Totuși, cîțiva pionieri și pioniere n-au plecat să se joace. Își privesc tezele pe care le-au primit în ora care a trecut. Unii sînt veseli, iar alții... De, după muncă și răsplată.

In jurul băncii Alexandrinei Dumitru s-au strîns cîțiva colegi și colege. Vorbesc, glumesc, rîd. Toți o îndrăgesc mult pe Alexandrina, tovarășa lor de clasă.

— Iar a primit Alexandrina un 10 la teză!

— Este a patra teză în acest trimestru la care Alexandrina primește nota 10.

— Pînă la sfîrșitul tezelor, Alexandrina mai ia mulți zece... Astfel de note a primit și pe trimestrul I. A luat aproape la toate tezele numai 10.

„Pronosticul" este făcut de colega de bancă a Alexandrinei. Probabil, știe ea ce știe, doar nu degeaba sînt colege de bancă și prietene.

Deși recreația este destul de scurtă, am rugat-o pe Alexandrina să ne spună cîte ceva despre felul în care își pregătește lecțiile, cînd se joacă și în general, despre „secretele" muncii ei.

— Nu-i vorba de nici un secret. Tot ceea ce fac eu, fac și foarte mulți dintre colegii mei. Mă joc după ce am învățat, ajut mamei la treburile gospodărești, asta tot după ce am învățat, iar în clasă sînt atentă la explicațiile tovarășilor profesori. Am timp destul pentru acțiunile pionierești...

Toate acestea sînt posibile atunci cînd ai o voință asemănătoare cu a Alexandrinei. Ea se joacă atunci cînd este timpul, învață cînd și cît trebuie.

După spusele colegelor ei, Alexandrina nu învață jucîndu-se și nici nu se joacă atunci cînd își pregătește lecțiile sau în timpul orelor cînd tovarășii profesori explică.

Alexandrina a înțeles cuvintele angajamentului solemn: „Făgăduiesc să învăț..." pe care le-a rostit atunci cînd a primit cravata roșie de pionier. Voința, perseverența și dîrzenia ei au ajutat-o să găsească drumul care duce spre nota cea mai mare. Iar al patrulea 10 primit la teza de aritmetică, nu este o întîmplare.

I. NEDER

Flutură cravatele roșii

Dorință neînfrîntă

Bolnar Ionel din clasa a III-a se pregătise de mult pentru adunarea de duminică. Era adunarea în care trebuia să fie discutată cererea lui de a deveni pionier. De cînd aștepta el ziua aceasta! Încă din clasa I-a ar fi vrut să poarte cravata roșie, dar nu se putea; era prea mic. Se ținea mereu după pionieri; unde mergeau ei, mergea și el, scria articole la gazeta de perete, se abonase la „Scînteia pionierului" și adesea îi ruga pe ceilalți să-l ia la Casa pionierilor.

Nerăbdător, Ionel socotea în fiecare zi: „mai sînt 7 zile, mai sînt 6 zile, mai sînt 5 zile... și voi fi pionier". Intr-o seară — mai erau patru zile pînă la adunare — Ionel s-a trezit că are temperatură. Mama a adus doctorul. După ce l-a consultat, acesta a clătinat din cap și i-a spus:

— Ei, ai scăpat cîteva zile de școală. Trebuie să stai în pat.

I-a scris o rețetă și se pregătea să plece. Atunci, Ionel l-a chemat:

— Tovarășe doctor, vreau să vă spun ceva. Doctorul s-a apropiat. Duminică trebuie neapărat, înțelegeți, neapărat să mă duc la școală! Devin pionier. Ce credeți, mă fac bine pînă atunci?

— Bine ai să te faci, dar chiar duminică nu cred să poți ieși din casă. O să te facă pionier în altă adunare.

— Tovarășe doctor, nici nu știți cît am așteptat ziua aceasta — a șoptit din nou Ionel, gata, gata, să plîngă. Am să iau orice doctorie numai să mă fac bine mai repede, zău!

— Să vedem, să vedem — a spus doctorul și în colțul buzelor i-a mijit un zîmbet.

A doua zi dimineață doctorul a venit să-l vadă pe Ionel. Seara, deși nu mai trebuia, a venit iarăși. In ziua următoare, la fel. Ionel, ascultător, făcea întocmai ceea ce i se spunea.

★

E duminică. Pionierii au venit cu toții. A venit și tovarășa instructoare și tovarășa învățătoare. Ionel nu venise, se știa că-i bolnav. Dar cînd să se înceapă adunarea, pe ușă apăru și el. A fost o adevărată explozie de entuziasm.

Careul, ceremonialul, apoi discuțiile. Toți au fost de acord să-l primească.

— Pentru depunerea angajamentului și primirea cravatei roșii, sub drapelul unității, drepți!

Cravata roșie parcă-i strălucea în jurul gîtului. Cît așteptase el clipa aceasta! Și era cît pe-aci să...: Uf! A trecut printr-o spaimă... Dar nici nu vrea să-și mai aducă aminte.

Afară e lumină multă și soare. Iar el este atît de fericit. E pionier!

Rădăuți, regiunea Suceava
Școala de 7 ani nr. 1

E. CIRMACIU

Amintiri din viața pionierească

„SĂ IUBEȘTI MUNCA, SĂ FII BUN TOVARĂȘ!"

Pionierii de la Școlile nr. 5 și 15 din Baia Mare îl cunosc bine pe Iosif Rișt. Aproape nu-i săptămînă să nu-l vezi printre ei, deși nu-i nici profesor, nici instructor, nici măcar frate al vreunuia dintre copii. E strungarul Iosif Rișt, secretarul organizației U.T.M. de la întreprinderea „Ferometal".

Hotărît lucru, tînărului acestuia inimos îi sînt dragi pionierii. „E și firesc — explică el. Am fost și eu pionier!" Și-i gata să-ți deșerte, pe dată, un sac întreg de amintiri adunate de-atunci din '49, de cînd în satul Craidorolț s-au văzut pentru prima dată cravate roșii.

„...Pe atunci, povestește tovarășul Rișt, atelierele școlare nu erau decît un vis. Printre pionieri devenise însă o adevărată pasiune meșteritul a fel de fel de obiecte și piese de fier sau lemn. Am început să încropim pe-acasă mici ateliere. Dorințele erau mari. Am încercat cu încă doi colegi — Biba și Ghetco — să construim chiar un motoraș. N-a ieșit decît o biată morișcă de apă. O înjghebasem, însă, cu mîinile noastre și ni se părea, de aceea, neprețuită! Micile ateliere, nereușita motorașului plănuit și morișca de apă, ne-au aprins dorul de muncă, visul de a stăpîni cîndva mașini năzdrăvane, tehnica. Am și pornit, după absolvirea școlii, să-mi împlinesc visul înscriindu-mă la școala profesională de ucenici de pe lîngă întreprinderea „Unic", la Satul Mare. Și... iată-mă, azi, strungar!"

O pauză, atît cît să-și tragă răsuflarea și tovarășul Rișt continuă cu aceeași însuflețire: „...Dar ce viață de colectiv am avut noi! Devenind pionieri, ne-am învățat să muncim și să învățăm împreună, să ne ajutăm la greu, să cutreierăm împrejurimile, să mergem la pescuit sau la școală împreună. Și așa, împreună, uniți, ne simțeam cu adevărat puternici. N-au lipsit prilejurile cînd tăria colectivului nostru a fost pusă la încercare! Iată, de pildă, aveam în școală un băiat, Pop Ion îl chema. Repetent de ani de zile și mare bătăuș. Toți îi știam de frică. Intr-o zi, a „scuturat-o" nițel pe una din pionierele noastre. De data asta, mînioși, adunați parcă la un semnal, noi, pionierii l-am chemat să dea socoteală. L-am văzut atunci zbughind-o de frică. Nu s-a oprit pînă acasă la el, pe malul rîpos al Crasnei. S-a lecuit de a mai „scutura" pe alții, mai slabi ca el... Viața de colectiv ne-a învățat să nu stăm pe gînduri cînd e vorba de a fi folositori tovarășilor noștri, de-a fi curajoși. Țineam de-altfel mult să ne socotim curajoși. Odată, într-o vară, am hotărît chiar să ne încercăm curajul. Ne-am dus la pescuit pe o noapte ca de smoală. In timp ce unii dormeau în scorbura unei sălcii bătrîne, ceilalți vegheau la undițe sau ințețeau focul. Am rezistat, neînfricați. Și nici chiar „perdaful" pe care ni l-au tras acasă părinții, îngrijorați de lipsa noastră, nu ne-a putut întuneca bucuria acestei victorii!"...

Amintiri... Priviți însă cu luare aminte: în ele s adunate ca într-o nucă miezul dulce, învățăminte prețioase pentru viață. „Am învățat în anii aceia — spune cu mîndrie tovarășul Rișt — să îndrăgesc munca, să-mi respect tovarășii și să-i ajut, să fiu curajos în orice împrejurare." Pentru aceasta și pentru munca lui conștiincioasă comuniștii l-au primit pe tînărul strungar în rîndurile lor!

VIRGIL CARABA

Citiți în paginile gazetei:

Creșterea puilor PAG. A II-A

Rubrica „Vrem să știm" PAG. A VI-A

Povestirea Bibi-Lică PAG. A VII-A

Din viața pionierească

Printre sarcinile reieșite din Hotărîrile Plenarei a VI-a a C.C. al U.T.M., un important loc îl ocupă, pe lîngă altele, și creșterea păsărilor. Această îndeletnicire folositoare și interesantă, a devenit o tradiție a multor unități de pionieri participante la concursul micilor naturaliști. Mai ales creșterea puilor de găină este deosebit de atrăgătoare și la îndemîna fiecărui pionier și școlar. De aceea, în acest număr, vom da cîteva indicații cu privire la creșterea puilor de găină.

Din Regulamentul concursului micilor naturaliști

Lucrări din sectorul creșterii animalelor

Participanții la concurs sînt obligați să crească și să îngrijească cel puțin două specii de animale din următoarele: iepuri de casă; viermi de mătase; porumbei; să ajute la îngrijirea stupilor de albine; PĂSĂRI DE CURTE.

Prin activitatea lor, ei trebuie să contribuie la dezvoltarea economiei țării noastre, așa cum prevede planul de stat pe anul 1959.

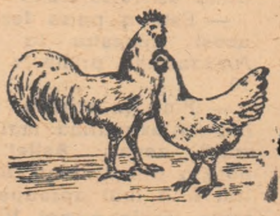
Foloase aduse de creșterea păsărilor de curte

- Ouăle pe care le obținem de la găini constituie un aliment prețios omului, bogat în vitamine și albumină. Consumarea unui singur ou echivalează cu consumarea a 150 gr. de carne. O găină de rasă, bine îngrijită, poate da între 200—300 ouă anual.
- Carnea de găină este gustoasă, hrănitoare și se conservă ușor. Din ficatul găinii și al tuturor păsărilor în general, se fac preparate culinare care se vînd, de asemenea, sub formă de conserve.
- Puful și penele de găină folosesc la confecționarea pernelor și a saltelelor în gospodărie. Ele se valorifică ușor.

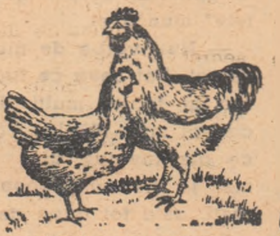
Rase productive de găini care cresc în țara noastră

GÎT GOLAȘ DE TRANSILVANIA: Bună ouătoare. Atenție la îngrijire pe vreme friguroasă, pentru că e puțin rezistentă la frig!

LEGHORN — Culoare albă. Bune ouătoare, dau anual circa 200 de ouă, iar unele exemplare peste 300. Cresc repede. Prin ameliorare, s-a izbutit ca aceste găini să nu-și clocească ouăle astfel că ouă și în perioada în care ar trebui să cadă cloști. Ouăle lor se așază spre clocire în cuibarele altor găini sau se clocesc la incubator. Cresc foarte repede

RHODE ISLAND—găina cafenie. Este bună ouătoare (140—170 ouă pe an). In același timp dă multă carne de bună calitate. O găină bine îngrijită atinge $2^1/_2$—3 kg. greutate

BRAHMAPUTRA ȘI COCHINCHINA — ambele rase dau multă carne. Mai ales rasa cochinchina atinge uneori o greutate $4^1/_2$—5 kg.

HOTĂRÎREA NOASTRĂ

Pe la începutul lunii februarie, în școala noastră s-a organizat o adunare cu membrii activului pionieresc. S-a vorbit atunci despre acțiunile unității noastre, despre ceea ce avem de făcut în viitor. Discuții aprinse s-au purtat pe marginea unei propuneri: să creștem și să îngrijim animale și păsări și în special, pui. În urma discuțiilor, pionierii din activ au hotărît să propună ca unitatea noastră să crească un număr de 150 de pui, la școală. La toamnă, toți puii să fie valorificați prin cooperativa din comună.

— E bună propunerea voastră dar trebuie să vedem ce spun și ceilalți pionieri — i-am sfătuit eu.

— Vor fi de aceeași părere cu noi, sîntem siguri — au răspuns cei din activul pionieresc.

Pionierii din activ au discutat cu fiecare pionier în parte despre hotărîrea luată în adunare. Cîteva zile după adunare, în grupe și detașamente, majoritatea discuțiilor se purtau în legătură cu felul în care se cresc puii, cum se hrănesc ei, despre rasele de găini.

— Dar de unde vom lua puii? — m-au întrebat pionierii.

— De aceasta s-a îngrijit școala. Puii îi obținem prin secția agricolă a Statului popular raional, iar în toamnă, așa cum s-a hotărît, îi vom valorifica prin cooperativă pe bază de contract.

LUPEA MARIA instr. sup.
Șc. de 7 ani, com. Manasia,
raionul Urziceni, regiunea București

SFATURI PENTRU MICII CRESCĂTORI

De unde putem obține ouă sau pui?

Desigur, ouă și pui se pot obține și de la propriile păsări din ogradă. Totodată însă, dacă vrem să creștem păsări de rasă, este bine să ne adresăm gospodăriilor agricole colective care au ferme de păsări de unde putem obține ouă sau pui. Ouăle provenite de la găini de rasă, pot fi clocite de alte găini sau la incubator. Firește însă, că aceasta e o operație mai complicată. ESTE RECOMANDABIL SA NE PROCURAM, IN PRIMAVARA, DE LA FERMA, PUI OBȚINUTI LA INCUBATOR.

Puii au nevoie de căldură

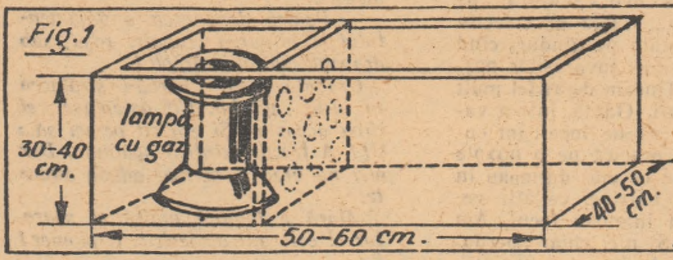
Puii, lipsiți de cloșcă, au nevoie totuși de căldură. Altfel, mai ales dacă vremea se menține friguroasă, se îmbolnăvesc și mor. Trebuie deci să le construim o... cloșcă artificială. Această cloșcă artificială o constituie ELEVEZA. Este o construcție simplă. O ladă de 50—60 cm. lungime și 30—40 cm. înălțime, împărțită în două. In despărțitura mai mică se pune o lampă de încălzit sau un vas cu apă fierbinte înfășurat în pîslă sau cîrpe. Căldura este transmisă prin peretele despărțitor care trebuie găurit (vezi fig. nr. 1). In primele cinci zile, temperatura din eleveză nu trebuie să fie mai mică de $+22^0$ — $+27^0$. Locul unde stau puii trebuie menținut în permanență curat.

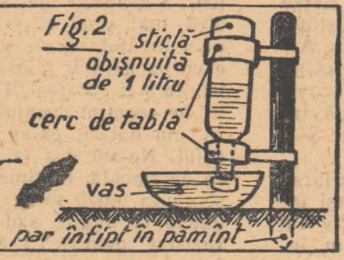
Hrana puilor

In primele trei zile: fiertură groasă de mei, brînză de vaci, ouă răscoapte tăiate și amestecate cu coajă de ou, mărunt pisată.

După trei zile: verdeață proaspătă și fragedă, tăiată mărunt, morcovi rași, la care se adaugă grăunțe sfărîmate. In mîncare adăugam cretă și cărbune pisat, precum și nisip mărunt, necesar pentru întărirea oaselor, și pentru digestie.

Pînă la două luni, puii se hrănesc de 6 ori pe zi, apoi, numai de patru ori. Vasele din care mănîncă puii trebuie să fie în permanență curate. Pentru ca apa să se păstreze curată și proaspătă, folosiți dispozitivul alăturat (fig. nr. 2).

O metodă originală

Cu cît vremea se menține mai mult friguroasă, cu atît găinile ouă mai tîrziu. Acest lucru se datorește faptului că găinile se mișcă mai puțin atunci cînd e frig, ceea ce le împiedică să ouă. Noi le putem însă „convinge“ să ouă mai devreme. Și iată cum: atîrnăm în coteț, la o înălțime de 40—50 cm. o bucată de sfeclă legată de o sfoară. Ca să ajungă la sfeclă, ele trebuie să sară continuu. Sărind, fac mișcare și aceasta stimulează formarea ouălor în organism.

Valorificarea păsărilor și a ouălor

...Se face prin cooperativa din sat cu care, prin intermediul școlii, se încheie un contract. In acest contract se prevede că un grup de pionieri, sau chiar întreaga unitate, se obligă să livreze într-un termen dat o cantitate de... kg de carne de pasăre sau... ouă. In felul acesta, pionierii și școlarii contribuie și ei, după puterile lor, la îndeplinirea sarcinilor reieșite din Consfătuirea pe țară a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii, de la Constanța.

Participînd la Concursul micilor naturaliști ajutăm la traducerea în viață a Hotărîrilor Plenarei a VI-a a C. C. al U. T. M.

Din activitatea micilor naturalişti

CENTRUL DE APROVIZIONARE Nr. 1

După ce ridică geamurile de pe răsadniţe, Călina Ion admiră multă vreme răsadurile de vinete, roşii şi ardei. Era mulţumit de felul în care acestea se dezvoltă şi bucuros că planurile lor se vor înfăptui întocmai. Anul acesta, micii naturalişti luaseră hotărîrea să însămînţeze mai devreme, pentru a obţine legume timpurii.

— E timpul să începem călirea răsadurilor, îi spuse instructorul de pionieri. O să le lăsăm descoperite din ce în ce mai mult, să se obişnuiască cu aerul şi temperatura de afară. Ar fi bine să putem planta o bucată din lot pe la începutul lunii aprilie. Tocmai de asta te-am căutat. Spune-mi, aţi făcut ceva cu cutiile de protecţie în lipsa mea?

— Am reparat 150 de bucăţi şi am mai dat în lucru 100. Băieţii m-au asigurat că sîmbătă le avem. Or să ne ajungă?

— Cred că da. N-o să răsădim, la început, mai mult de 250 de fire. Se poate întîmpla să vină un ger. Să nu risipim răsadul.

— Da, da, trebuie să avem grijă de el. Chiar şi ieri au mai venit doi cetăţeni la şcoală să ne roage să le dăm răsad.

Şi Călina Ion, preşedintele unităţii de pionieri de la Şcoala de 7 ani nr. 9 din Craiova şi unul din pasionaţii naturalişti din şcoală, scoase carneţelul din buzunar. „100 de fire de varză, 70 de fire de roşii, 50 de fire de ardei" — citi el „comanda" luată cu o zi în urmă. Asemenea „comenzi" sînt foarte numeroase în carnetul lui. Roşiile Budionovka care au atins greutatea de peste 800 grame bucata, fasolea japoneză cu păstaia de peste 1,50 m lungime şi noile specii de ardei graşi şi vinete cultivate de micii naturalişti, au produs vîlvă în rîndul cetăţenilor. Drept rezultat, părinţii, prietenii şi vecinii au făcut adevărate comenzi pentru răsad anul acesta. Şi micii naturalişti le-au notat pe toate într-un carneţel ca să ştie cîte răsadniţe să însămînţeze

— Ştii ce m-am gîndit? — spuse instructorul răsfoind carneţelul. Să dăm răsad în primul rînd oamenilor care ne-au dat gunoi pentru răsadniţe.

Şi cei doi îşi aduseră aminte de întîmplarea petrecută cu o lună în urmă. Grădinarii particulari veniseră în cartier să cumpere gunoi. Oamenii au refuzat să le dea. „In anul acesta nu mai avem gunoi de vînzare. Il dăm pentru răsadniţele micilor naturalişti". Acest răspuns l-au primit de la toţi cetăţenii. Oamenii au început să aprecieze tot mai mult munca micilor naturalişti şi-i sprijină în activitatea lor. Dar nici ei nu le rămîn datori. In multe grădini au apărut noi specii de legume, flori, puieţi de pruni, piersici şi nuci care nu s-au cultivat pînă acum în regiunea lor. Şi de multe ori micii naturalişti pot fi văzuţi în grădinile vecinilor îngrijind legumele după metode învăţate la cerc. Şi iată, terenul de experienţă al micilor naturalişti se măreşte din an în an iar oamenii sînt tot mai mulţumiţi. Micii naturalişti sînt mulţumiţi şi ei. De trei ani la rînd, sera de flori, pepiniera şi răsadniţele lor au devenit „centrul de aprovizionare nr. 1" pentru părinţi, vecini şi prieteni.

A. COZMIŢA

Din UNITĂŢI DETAŞAMENTE GRUPE

Pionieri din alte regiuni răspund la chemarea celor din Bonţida

Noi, preşedinţii de unitate ai şcolilor romînă şi maghiară din Sălard am citit în „Scînteia pionierului" şi „Pionir" chemarea pionierilor din Bonţida pentru plantarea puieţilor şi îngrijirea drumurilor.

Chemarea am discutat-o în cadrul unităţilor noastre invitîndu-l la adunare şi pe tovarăşul Szilagyi care se ocupă de îngrijirea drumurilor dintre Sălard—Hoghiş—Cănaciu—Bihor şi l-am întrebat cu ce am putea să-l ajutăm? Am aflat că vom putea îngriji puieţii de pomi roditori plantaţi pe marginea şoselei, să-i curăţăm de omizi, să săpăm pămîntul în jurul lor, să-i văruim. O parte dintre puieţi s-au uscat. In locul acestora vom planta alţii.

Ambele unităţi pionereşti din Sălard şi-au luat angajamentul să efectueze această muncă. Am îngrijit împreună arborii, florile din centrul comunei noastre, am cules ghindă şi plante medicinale. Cu forţe unite vom reuşi şi de data aceasta să ne îndeplinim angajamentul luat. Folosim acest prilej şi chemăm pionierii comunelor vecine Kovar şi Bihor să participe la acţiunea aceasta, să planteze puieţi pe marginea şoselei lor. Pionierii din comunele Borş, Episcopia Bihorului, Sîntion, probabil că vor găsi de asemenea puieţi care pot fi îngrijiţi sau margini de drumuri neplantate. Sîntem hotărîţi să ajutăm fraţilor noştri mai mari, utemiştii, în îndeplinirea angajamentului luat la cea de a VI-a Plenară a C.C. al U.T.M.: plantarea de puieţi pe o mare distanţă de-a lungul şoselei naţionale. Vom folosi vacanţa de primăvară pentru înfrumuseţarea patriei noastre!

A. SZABO IREN
WEISS PETRU
preşedinţii unităţilor de la Şcolile nr. 1 şi 2 din Sălard

Pentru ca patria să fie frumoasă, pentru ca satele şi oraşele să devină adevărate grădini, mii de pionieri vor porni să planteze puieţi pe coastele dealurilor, de-a lungul şoselelor şi în parcuri.

O discuţie şi un răspuns

Găsirea eroului pentru articolul „Fruntaş la învăţătură" a dat multă bătaie de cap colectivului gazetei de perete. Cine e cel mai bun la învăţătură din clasă? Iată un lucru destul de greu de stabilit. Şi greutatea venea tocmai de la faptul că în clasa VII-a A de la Şcoala de 7 ani nr. 4 din Craiova sînt mulţi elevi care învaţă bine. Articolul trebuia însă scris aşa că cei trei „gazetari" au chemat în ajutor pe Marinescu Gabriela, preşedinta detaşamentului. Împreună au început să cîntărească pe fiecare în parte. Aşa s-a născut discuţia „Ce este un fruntaş?" În cele din urmă, eroul articolului fu găsit în persoana lui Chirilă Nicolae. De ce? Vom vedea în rîndurile de mai jos.

FOARTE BUN LA ÎNVAŢATURA..

Aceasta a fost prima condiţie pe care trebuia s-o îndeplinească eroul articolului. Despre Chirilă Nicolae se poate spune că îndeplineşte această condiţie. Răspunsurile lui la lecţii sînt clare şi precise. Dar pentru că asemenea răspunsuri dau şi Ghelerter Janina, Pleş Ileana şi mulţi alţii, micii gazetari au ţinut seama de faptul că Nicolae se deosebeşte de ei. El nu se mulţumeşte să înveţe lecţia numai din manual, ci mai citeşte reviste, cărţi de ştiinţă şi literatură. Aşa se face că Nicolae îşi însuşeşte mult mai temeinic cunoştinţele. Catalogul oglindeşte bine acest lucru. Aproape la toate materiile Nicolae are nota 10

FRUNTAŞ ŞI ÎN ACTIVITATEA OBŞTEASCA

Dacă ar fi luat în consideraţie numai notele, hotărîrea micilor gazetari n-ar fi fost tocmai bună. Pentru că „un fruntaş la învăţătură trebuie să fie fruntaş şi în activitatea obştească", — şi-au zis ei. Şi n-au greşit. La strînsul fierului vechi, la sădirea pomilor, şi la toate acţiunile, Nicolae este primul. Gabriela, a ţinut să mai adauge şi faptul că Nicolae îşi ajută colegii la învăţătură. Învăţînd împreună zi de zi cu verişorii Popescu, a reuşit să-i ajute şi el să dezlege secretul algebrei şi al fizicii şi ei au obţinut chiar note bune la aceste materii.

MODEST

Poate o să vă miraţi că micii gazetari au pus şi asemenea condiţie. Da, da, modestia are mare importanţă. Închipuiţi-vă, de pildă că, în urma acestui articol, Nicolae s-ar crede cel mai grozav elev din clasă şi s-ar îngîmfa de nu i-ai ajunge nici cu prăjina la nas. Ar fi bine? Hotărît că nu. Aşa ceva însă nu se va întîmpla. Nicolae ştie că o notă bună şi laudele profesorilor şi ale colegilor înseamnă îndemnuri pentru a munci şi mai bine. Şi asta Nicolae a dovedit-o în repetate rînduri.

Acesta a fost articolul pus la gazeta de perete şi totodată concluzia la discuţia: „Ce este un fruntaş la învăţătură?"

TE-AM PRINS!

Stan Maria din clasa a VII-a a Şcolii de 7 ani din comuna Mireni, raionul Bîrlad, PREŞEDINTA DE GRUPA, a copiat la un extemporal de chimie dînd astfel un prost exemplu personal pionierilor din grupa ei.

Pionierul Lăpuşan Vasile din clasa a V-a a Şcolii medii nr. 1 din Mediaş, şi-a „modificat" singur nota în catalog. Dintr-un 3 a făcut nici mai mult, nici mai puţin, nota 8. Nu-i mare diferenţă. Ce spuneţi? Numai că asta se califică cu un cuvînt cam „tare": FURT.

In timpul liber

„INELUL ŞTAFETA"

Confecţionaţi din sîrmă două inele cu un diametru de 20—25 cm. (aceste inele pot fi împletite şi din nuiele) şi înfăşuraţi-le în pînză de diferite culori.

Impărţiţi grupa în două echipe egale şi aranjaţi jucătorii pe două linii. Jucătorii unei echipe trebuie să se găsească faţă în faţă cu jucătorii celeilalte echipe.

Fiecare jucător stă într-un cerc desenat pe pămînt (cercurile se desenează din timp). Diametrul cercului este de un metru. Distanţa între cercuri, în linie, este de aproximativ doi metri. Aceeaşi distanţă este şi între cele două linii de jucători. La capătul din dreapta al celor două şiruri de cercuri, se trasează linia de sosire.

Incepe jocul. Ambele echipe îşi ocupă locurile în cercuri. Căpitanii echipelor stau între cercuri (la capătul din stînga). Ei ţin în mîini inelele. Inelul porneşte de la căpitanul echipei care-l pasează jucătorului nr. 2; 2 la 3, 3 la 4, 4 la 5, iar acesta din urmă aruncă inelul căpitanului echipei care a ajuns în cercul trasat dincolo de linia de sosire.

Primind inelul, căpitanul se reîntoarce în pas alergător la cercul de unde a plecat la început, aruncă din nou inelul care va trebui să treacă de la un jucător la altul, tot în zig-zag, şi aleargă spre linia de sosire. Face acest lucru de trei ori.

Cîştigă echipa care, după trei repetări, înmînează căpitanului cea dintîi inelul-ştafetă, dincolo de linia de sosire.

Regulile principale ale jocului sînt următoarele: inelul se pasează numai atunci cînd el e prins corect, adică atunci cînd jucătorul îl prinde din zbor, fără să iasă din cercul său. Dacă aruncarea a fost greşită şi cel care prinde inelul a fost nevoit să depăşească cercul, inelul se trimite înapoi. Se repetă aruncarea inelului pînă cînd acesta este prins corect. Numai atunci el poate fi trimis mai departe.

Un grup de elevi ai Școlii medii muncitorești serale nr. 11 de pe lîngă Atelierele C.F.R. „Grivița Roșie". De la stînga la dreapta: MATEI A. ION — montator instalații mecanice; CIORAN GHEORGHE — lăcătuș; IVANOV DUMITRU — montator; MICU VICTOR — tehnician la Biroul de prestație; MASALA CORNEL — secția de întreținere; VOICU MARIN — electrician bobinator.

DRUM LARG ÎN VIAȚĂ

Veseli, puternici, stăpîni pe viața și munca lor sînt azi tinerii din țara noastră. În primăvara vieții lor, sub albastrul unui cer lipsit de norii suferinței, ei trăiesc și muncesc înaripați de cele mai îndrăznețe visuri cu convingerea că ele pot fi realizate. Îi întîlnești în uzine, în mine sau pe ogoarele gospodăriilor colective, pretutindeni unde clocotește viața nouă, munca dîrză, plină de eroism a constructorilor socialismului din țara noastră. Sînt aceiași tineri care, după orele de producție, pot fi văzuți aplecați asupra cărții, sorbind cu sete cunoștințe trainice pentru meseria ce-au îmbrățișat-o pentru viața lor.

Zeci de mii de tineri au absolvit în ultimii ani cursurile învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală, și cursurile învățămîntului superior seral și fără frecvență. Cresc astfel neîncetat rîndurile muncitorilor și tehnicienilor cu o înaltă calificare de care țara noastră, în plin avînt al construirii socialismului are nevoie.

Lucrul acesta este cu putință numai datorită deosebitei atenții pe care partidul și guvernul, statul nostru democrat popular o acordă în permanență educării tinerei generații.

Mărturie a aceleiași nețărmurite grijii și dragoste pentru tineret este și „Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne privind îmbunătățirea învățămîntului seral și fără frecvență de cultură generală și superior", din 11 martie a. c.

Această hotărîre cimentează drepturile la o înaltă calificare ale tinerilor care lucrează în producție și, în același timp, le vine în ajutor pentru o temeinică pregătire, asigurîndu-le multe înlesniri: concedii plătite pentru studii, scutiri de taxe școlare, organizarea de lecții și consultații.

Azi, în patria noastră, tineretului muncitor îi sînt deschise larg porțile spre știință și cultură. Tinerilor care lucrează direct în producție, în industrie și agricultură, le sînt create condiții minunate de studiu la care părinții acestora, crunt exploatați în zilele negre ale regimului capitalist, nici n-ar fi îndrăznit măcar să viseze.

Astăzi, tineretului muncitor din țara noastră i se deschide, luminos, drumul spre o calificare profesională înaltă: mai întîi în școală, apoi în producție unde să pătrundă cît mai multe din tainele meseriei pentru ca, mai apoi, să-și desăvîrșească pregătirea în învățămîntul superior. Așa cum se spune în Hotărîre, unde se arată că: „Drumul cel mai sigur spre învățămîntul superior, spre o calificare profesională înaltă, duce prin școala muncii în uzină, în fabrică, în mină, în gospodăria agricolă de stat, în gospodăria agricolă colectivă".

Cu nețărmuită bucurie și recunoștință față de partid și guvern, a primit tineretul din țara noastră această hotărîre care-i deschide drum larg în viață pentru cucerirea culturii și științei cele mai înaintate. Cu tot entuziasmul, tinerii se angajează să învețe, cu aceeași înflăcărată strădanie de care dau dovadă în producție, devenind astfel oameni destoinici, folositori patriei noastre dragi, construcției socialiste în țara noastră.

SURORILE

Pe cele două surori nu-i greu să le deosebești una de alta. Olga, utemista, care abia a împlinit 20 de ani, e subțirică, cu părul cînepiu și ochii de culoarea cerului limpede. Aneta, sora mai mare, nu seamănă de loc cu Olga. Oacheșă, cu sprînceana neagră ca pana corbului. Ceea ce le aseamănă pe cele două surori, e însă hărnicia lor. Atît una cît și cealaltă se bucură de aceeași prețuire și stimă din partea tovarășelor de muncă.

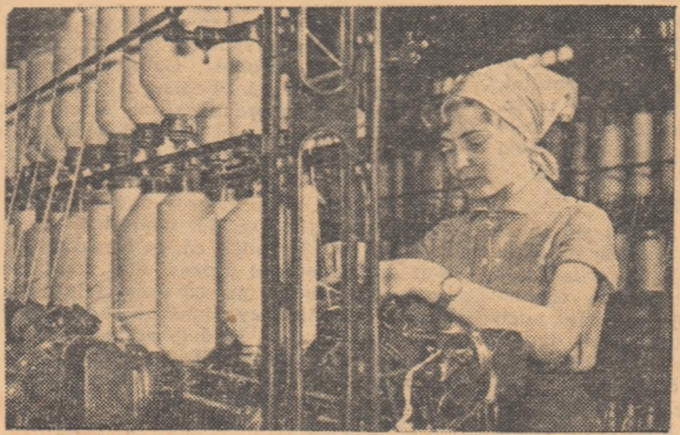
Olga e filatoare. Uite-o trecînd sprintenă, prin fața celor 600 de mosoare înșirate pe ring, de o parte și de alta. De pe mosoare, sutele de fire subțiri, răsucite din fulgi de bumbac, coboară ca o ploaie albă, pe tot atîtea fuse. Și fusele acestea... parcă ar fi niște porumbei așezați pe fire de telegraf. Neliniștiți, gata să zboare! O clipă de neatenție și, în zbaterea lor neobservată, s-ar încurca cu „aripile" în firele albe. Olga însă le supraveghează cu iscusință. Aleargă de colo-colo, le cuprinde pe toate dintr-o privire. Urmărește pe fiecare în parte. Firul trebuie să se depene subțire, egal. Nici o scamă nu lasă să i scape privirilor. S-ar supăra chiar sora ei, comunista Lăzescu Aneta, care e țesătoare. Aneta preface firele (albe și colorate în nuanțe luminoase de curcubeu) în țesături de toată frumusețea, cu care se îmbracă școlărițele!

★

O estradă inundată de lumină, în sala clubului. Sunetele acordeonului devin tot mai vioaie. Pe scenă, un grup de fete bat elastic pasul în podea și flutură în aer eșarfe ușoare ca spuma. Interpretează un dans popular.

Lăzescu Aneta, (a doua dansatoare din stînga), nu-i numai o țesătoare iscusită, ci și o bună interpretă în cadrul echipei de dansuri a fabricii.

O clipă nu stă locului Olga: are grijă ca fiecare din cele 500 „păsări măiestre" înșirate pe ring, să răsucească fir subțire și alb ca spuma...

Cele douăsprezece tinere, îndrăgostite de arta coregrafică, sînt aceleași entuziaste textiliste ce vor lucra după-amiază în tovărășia războaielor de țesut. O văd pe țesătoarea Lăzescu Aneta în „dansul florăreselor", în dansul „culegătorilor de struguri"... Cu cîtă însuflețire execută mișcările! Poate că în clipele acestea, cînd mîinile ei harnice închipuie culesul strugurilor cu bobițe de chihlimbar, Anetei îi revin în minte meleagurile vasluene, cu pîlcuri de viță de vie ridicată în soare, vede satul de unde au pornit ele, surorile...

★

Olga s-a așezat emoționată pe scaun, alături de prietena ei, țesătoarea Maria Popa. S-a făcut întuneric. Pe micul ecran verzui, tremurător, al televizorului pe care-l au în față, apare o echipă de dansuri. „Uite-o pe Aneta!" — tresar deodată cele două prietene.

Spectacolul de televiziune a început la oră exactă, așa cum e trecut și în program: **„Luni 9 martie, ora 21,30 — artiști amatori în studio: echipa de dansuri de la uzinele textile „7 Noiembrie".**

Olga se bucură ca un copil. Își privește sora pe ecranul televizorului și nu-i vine să creadă că este ea. „Aneta.., la televiziune! De-ar vedea-o mama acum, cît s-ar bucura!" — șoptește fericită Olga.

AL. DINU IFRIM

Alo, aici recolta

Dacă v-ați gîndit la asociația sportivă cu acest nume, trebuie să vă spunem de la bun început: vă înșelați! Convorbirea noastră a avut loc chiar cu lanurile rodnice care, în luna lui cuptor, vor presăra cîmpiile patriei cu aur.

E drept, spicul nu și-a ivit încă mustața, nici plinul bobului, nici unduirea domoală a paiului. Dar pentru viața, pentru belșugul și voinicia spicelor verii, bătălia a început din vreme. Și în rîndul întîi al acestei bătălii, pășesc, struniți de mîini voinice, niște armăsari de oțel: tractoarele.

Mai bine însă urmăriți „filmul" convorbirii noastre.

— Alo, „Scînteia pionierului?" Vrem să le împărtășim prietenilor noștri cu cravată roșie o veste bună: cocorii au ieșit la cîmp! Cum? Nu e vorba de păsări, firește. Așa le spunem brigăzilor noastre. Pregătirile? Ehe, păi le-am început încă... (alo, nu întrerupe, tovarășe!) ...încă de cînd a căzut prima zăpadă.

— Dar care dintre brigăzi a terminat prima pregătirile, reparațiile?

— Am putea spune că... toate. Trebuie să amintesc neapărat însă de aceea a comunistului Dragomir Gheorghe, care se menține fruntașă de anul trecut. De fapt, de vreo cinci ani n-a fost campanie în care tovarășul Dragomir să nu se evidențieze. Și trebuie să mai adaug ceva: pentru meritele sale în muncă și pentru dragostea cu care se ocupă de tinerii tractoriști, el a fost decorat cu Medalia Muncii. Cum ați spus? În vîrstă? Nicidecum! Abia vreo 30 de ani...

— Spuneți-ne cîte ceva despre brigada lui Dragomir Gheorghe.

— Ar fi multe de spus. Iată însă un singur fapt care... spune de-ajuns: în toamnă, brigada a lucrat pe ogoarele colectiviștilor și întovărășiților din Găești și Gura Foii. La sfîrșitul campaniei, țăranii muncitori au organizat o adunare festivă în care le-au mulțumit călduros pentru lucrul bun executat de ei.

— Acum unde se află brigada?

— Nu bănuiți? Tot pe ogoarele găeștenilor! Am și aflat despre primele lor „operații": 40 de hectare discuite și cultivate.

...Le-am mulțumit tovarășilor de la S.M.T.-Greci, regiunea Pitești, pentru veștile cele bune. Mai rămîne un lucru: ca, împreună cu tine, prietene cititor, să-i mulțumim comunistului Dragomir Gheorghe și sutelor de tractoriști ca el, care muncesc cu dragoste și însuflețire pentru belșugul și voinicia spicelor viitoare.

P. MUNTEANU

Nyassaland

Vreme de
din Nyassala
firesc în mijl
continuă lupt
sigurarea trai
un bun de pr
într-o zi, a
mare, cumpl
început, a
rea misionari
să-i creștinez
rau decît niș
rele. Fiindcă
niște fețe... de
zentanții mari
cheri englezi.
vînătoarea. In
Apoi au vîna
mite în sclav

reportaj — ȘTIRI — informații — NOUTĂȚI — TEHNICE — reportaj

Săptămîna TINEREŢII

La fel ca primăvara, tinereţea e clocotitoare, voioasă, puternică şi aşa cum şuvoaiele primăverii răzbesc victorioase printre gheţuri, tinereţea infrînge în calea sa orice obstacole. De aceea, faptul că în această săptămînă dintîi a primăverii (21—28 martie) pe întreg globul se sărbătoreşte Săptămîna Mondială a Tineretului, e un simbol grăitor şi emoţionant.

In această minunată săptămînă a tinereţii, milioane de tineri ai lumii, incadraţi în Federaţia Mondială a Tineretului Democrat, îşi unesc gîndurile şi forţele în lupta comună pentru triumful unor idealuri luminoase. E un front uriaş, unit, frontul tinereţii, şi în rîndurile sale păşesc tineri de rase şi naţionalităţi diferite, cu îndeletniciri diferite iar o
le cu convingeri politice diferite. Dar năzuinţa lor e aceeaşi: pacea, viitorul
cit.

In fruntea acestei lupte stă tineretul sovietic — eroicul Comsomol — care
tribuie din plin la făurirea în patria sa a comunismului, stă tineretul celorlalte
socialiste, care a păşit pe calea unei vieţi noi. Elanul lor, realizările lor, sînt
ildă însufleţitoare pentru tinerii din ţările capitaliste şi coloniale care luptă pentru
rtate, pentru un trai omenesc.

Laolaltă, milioanele acestea de tineri cinstesc săptămîna tinereţii — sărbătoarea
scumpă — prin acţiunile lor tot mai avîntate, puse în slujba păcii, în slujba in-
tului viitor.

ereţea care priveşte în viitor

retutindeni, pe marele front al construi-
comunismului, tineretul sovietic munceş-
nsufleţit alături de comunişti, îndeplinind
cinste cele mai grele sarcini. Munca sa
că aduce o uriaşă contribuţie la întărirea
i sovietice, la făurirea cu un ceas mai
reme a măreţului viitor.

Pentru a veni în ajutorul dezvoltării in-
triei pe teritoriile din partea de răsărit a
din Siberia şi Kazahstan, un milion
tineri şi tinere, la iniţiativa Comsomolu-
au hotărît să plece în aceste ţinuturi
e a îndeplini măreaţa sarcină.

Pe întinsurile uriaşe ale patriei, 36 milioa-
ha de pămînt virgin au fost desţelenite
oamenii sovietici. Suprafaţa aceasta este
ă cu aceea a Franţei, Marii Britanii,
maniei Occidentale şi Japoniei, luate
preună. Aceste rezultate se datoresc în
re parte tineretului sovietic, celor 350.000
tineri care, alături de alţi muncitori, au
cat voluntar spre cucerirea pămînturilor
gine.

Pe anii 1959—1960, Comsomolul a luat
patronarea sa 100 de mari întreprinderi
n ramurile principale ale industriei.

După Congresul al XIII-lea al Comsomo-
ui, care a avut loc în aprilie 1958, tinere-
sovietic a construit linia ferată Stalinsk-
bakan, linia de înaltă tensiune Irkuţk-Braţk,
înălţat şase furnale (printre care cel de
Celiabinsk, care este cel mai mare din
me), a construit 1.700 km de conducte de
z, a electrificat 1.300 km de cale ferată,
strîns şi a predat statului 3 milioane de
de fier vechi.

nă în anul 1962, comsomoliştii urmează
planteze cel puţin 5 milioane hectare de
vezi şi 200.000 hectare de perdele foresti-
e de protecţie.

„Ceea ce mă ajută să trăiesc este lupta noastră"

„Nu voi uita niciodată cele întîmplate în
imineaţa zilei de 8 august 1945. La ora
8 şi 15 minute, o bombă atomică lansată
supra Hiroşimei a transformat oraşul meu
bit în cenuşă şi a ucis 200.000 de oameni.
Eram pe atunci o fetiţă de 12 ani..."

Cuvintele acestea aparţin unei tinere fete
din Hiroşima, Yoshiko Murato. Cicatricele de pe faţa ei nu vor mai dispărea niciodată. Ea nu se va mai bucura nicicînd de o sănătate deplină şi nu va mai putea privi niciodată în oglindă fără să se cutremure. Pentru ca asemenea crime să nu se mai repete luptă Yoshiko. Impreună cu alţi patru tineri japonezi, victime ale exploziei de la Hiroşima, ea a cutreierat Europa de la Stokholm la Roma, de la Frankfurt la Paris, într-un pelerinaj închinat vieţii. Ei au făcut un apel fierbinte tinerilor Europei, tinerilor din lumea întreagă, pentru a face zid de apărare împotriva morţii atomice.

„Astăzi, spune Yoshiko, cînd medicina este încă în neputinţă de a lupta împotriva bolilor provocate de radioactivitate, boli de care suferă peste 9.000 de japonezi şi mor încă din cauza lor, nici o îndatorire a tineretului nu poate fi mai grabnică decît aceea de a se uni şi acţiona împotriva pericolului care ne ameninţă viitorul. Ceea ce mă ajută să trăiesc este lupta noastră, este existenţa acestei mari mişcări împotriva bombelor A şi H, împotriva experienţelor nucleare".

La marea sărbătoare a tinereţii

Vara nu e departe. Nu e departe nici timpul cînd tinerii din toate colţurile lumii se vor îndrepta spre sărbătoreasca întîlnire de la Viena unde, reuniţi la Festival, vor petrece zile de neuitat. Pentru acest fericit eveniment se pregătesc acum tineri de pe întreg globul pămîntesc.

Din R. Cehoslovacă vor participa 550 de tineri la cel de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor. Printre aceştia se vor număra 100 dintre cei mai buni sportivi şi aproape 200 de tineri artişti.

Tinerii cehi şi slovaci, ca şi ceilalţi tineri din ţările lagărului socialist, se pregătesc din plin pentru această uriaşă manifestare a tinereţii, a păcii. Dar în acelaşi timp nu uită că în ţările coloniale şi dependente tineretul este cu totul lipsit de mijloace pentru ca să acopere măcar cheltuielile de drum. Şi ca mărturie a adevăratei prietenii cu întregul tineret din lume, ei au pornit la constituirea fondului solidarităţii. Pînă acum, tinerii cehi au şi vărsat în acest fond 500 mii de coroane. Aceasta este încă o dovadă că solidaritatea tineretului din lumea întreagă îi va ajuta şi pe tinerii din ţările azi încă subjugate să ia parte la marea sărbătoare a tinereţii, cel de al VII-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor.

Un aspect de la cel de al V-lea Congres al Uniunii Internaţionale a Studenţilor, ţinut la Pekin în 1958: prietenie, solidaritate, entuziasm.

1

Două prietene: o luptătoare coreeană şi o tînără din armata de voluntari chinezi

2

— „Nu vrem bombe atomice!" aceasta e lozinca sub care au manifestat, nu de mult, pe străzile Hamburgului, mai bine de 200.000 de tineri germani.

3

aţa negrilor
s, cum e şi
grea, în
a pentru a-
aveau însă
ea. Pînă ce,
primejdie
ialismul. La
ub înfăţişa-
i, chipurile,
eştia nu e-
vestitori de
at cu grabă
ceşti: repre-
tori şi ban-
a acestora:
at antilope.
spre a-i tri-
at pe urmă

bogăţiile mănoasei ţări. Pînă ce au „vînat" cu sălbăticie întreg Nyassalandul, anexîndu-l Imperiului Britanic.

Aceasta se întîmpla prin 1890. An de an, colonialiştii englezi şi-au organizat de atunci, tot mai sistematic, jaful şi asuprirea în această parte a lumii. Populaţia neagră a fost alungată cu forţa de pe cele mai bune pămînturi, care au intrat în stăpînirea cotropitorilor, deveniţi peste noapte „mari plantatori". Pe singura şosea a ţării s-au scurs, an de an, către ţărmul oceanului, mari transporturi de bumbac, ceai, cafea şi tutun, stropite cu sudoarea şi sîngele muncitorilor negri. Firmele engleze şi mai ales „Compania Britanica Sud-Africană" şi-au umplut depozitele cu aur, în timp ce băştinaşii negri piereau cu miile, din pricina bolilor şi a muncii istovitoare.

Pentru a-şi întări mai bine stăpînirea, pentru a avea mînă de lucru mai multă şi mai ieftină, colonialiştii au inglobat în 1953 Nyassalandul în Federaţia Rodezia-Nyassaland. Această federaţie e un teritoriu uriaş, de 1.263.000 km. p., şi numără 7.260.000 locuitori din care 95% sînt africani. Cu toate acestea, conducerea e exercitată de un guvernator englez, iar 80% din locurile de deputaţi în Parlament aparţin albilor.

Impotriva asupririi şi a exploatării crîncene, împotriva lipsei de drepturi, populaţia neagră din Nyassaland s-a răsculat de nenumărate ori. In ultima vreme, lupta pentru libertate a negrilor a luat un avînt tot mai puternic. Demonstraţiile şi grevele se ţin lanţ. Răsculaţii au distrus poduri şi linii telefonice, au luat cu asalt închisorile pentru a-i elibera pe deţinuţii politici.

Trupele britanice încearcă din răsputeri să înăbuşe răscoala. Zeci de africani au fost ucişi şi alte sute întemniţaţi. Dar colonialiştii se zbuciumă în zadar. Teroarea, gloanţele, lagărele de concentrare, nu vor putea înfrînge lupta eroică a negrilor din Nyassaland. Lupta aceasta pentru o cauză dreaptă se bucură de simpatia şi solidaritatea tuturor oamenilor cinstiţi din lume. Şi, într-o bună zi, colonialiştii vor fi nevoiţi să-şi ia tălpăşiţa şi de pe malurile lacului Nyassa.

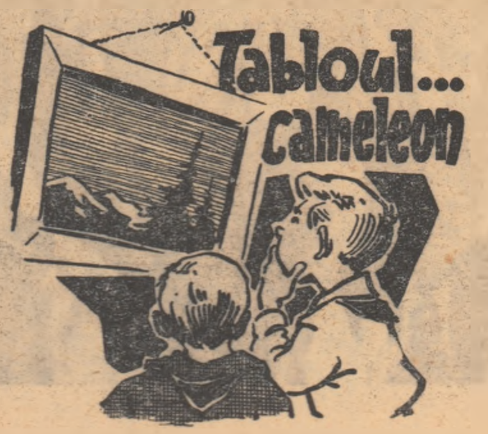
VASILE MANUCEANU

reportaj — ştiri — informaţii — NOUTĂŢI TEHNICE — reportaj

LA REDACȚIA NOASTRĂ AU SOSIT IN ULTIMA VREME NUMEROASE SCRISORI ALE CITITORILOR CARE NE-AU ADRESAT INTREBARI PENTRU NOUA NOASTRA RUBRICA:

„Vrem să știm"

IN ACEST NUMĂR RASPUNDEM CITORVA DINTRE CEI ALE CAROR INTREBARI EXPRIMA DORINȚA MAI MULTOR CITITORI.

Stoian Constantin din Vaslui, reg. Iași, ne roagă să-i recomandăm un dispozitiv cu ajutorul căruia se poate prevedea vremea

Umiditatea atmosferică constituie un factor important în previziunile meteorologice. Ținînd seama de faptul că sărurile de NICHEL și COBALT își schimbă culoarea după umezeala aerului, se poate prevedea vremea cu ajutorul următorului dispozitiv, foarte ingenios și ușor, de realizat:

Desenați pe o bucată de carton un peisaj cu mult cer. Totul va fi colorat cu acuarele obișnuite, în afara cerului, pentru care veți prepara o vopsea specială în felul următor:

Intr-un vas cu 50 grame apă, aruncăm 4 gr gelatină tăiată mărunt de tot cu foarfeca. Lăsăm gelatina timp de 6-7 ore ca să se înmoaie și după aceasta așezăm vasul cu apă și gelatină într-un alt vas, mai mare, cu apă pe care o încălzim pe plită, aragaz etc. (Acest fel de încălzire se numește „bain-marie").

După ce se topește gelatina, adăugăm 1 gr de CLORURĂ DE COBALT SAU 18 gr OXID DE NICHEL, săruri ce se vor dizolva imediat. Acum, vopseaua este gata. Cu ea vom picta cerul micului nostru tablou La început vom observa că nuanța vopselei cu clorură de cobalt este roșietică iar cînd se usucă devine albastră (în timp ce oxidul de nichel dă o nuanță aproape incoloră). După uscarea desenului îl vom atîrna pe un perete exterior, sau mai bine undeva în grădină, la adăpost de ploaie.

Veți observa un lucru deosebit de interesant: întotdeauna înainte de ploaie, cerul peisajului se va colora în roșu, în timp ce pe vreme frumoasă el va fi albastru. Dacă ați folosit sarea de nichel, ploaia va fi anunțată printr-o culoare spălăcită, în timp ce vremea uscată va fi vestită printr-un verde de toată frumusețea.

Telefonul simplificat

EMIL DIMITRICA din clasa a VII-a, Complexul școlar Bîrlad, ne roagă să publicăm construcția unui telefon simplificat pe care să-l poată realiza singur.

Este plăcut, desigur, să poți vorbi, vara în tabără, cu un prieten din alt cerc, cu unul din casa vecină, sau de la alt etaj. Mai ales cu ajutorul unui aparat construit de tine! Și iată cum puteți realiza acest lucru:

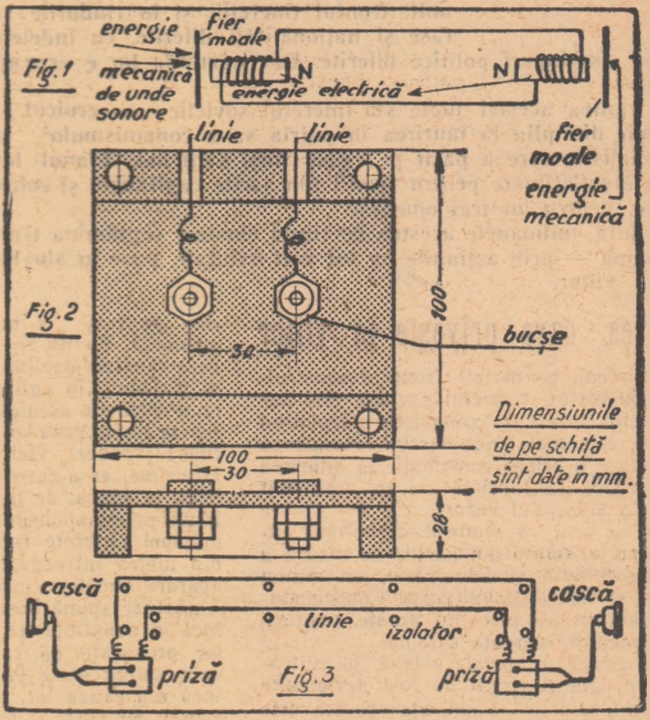
Incepeți construcția după schema de principiu nr. 1. Cele două posturi de micro-receptor (transmițător și ascultător) le veți construi dintr-o pereche de căști cu galenă în felul următor: desfaceți din șnurul căștilor (la bifurcare) firele electrice ale fiecărei căști, prelungiți-le cu 1,50 m de liță și montați-le cîte două banane la capete. Aveți grijă ca legăturile să fie făcute strîns și, dacă e posibil, lipite cu cositor și apoi izolate cu bandă izolatoare, pentru a nu face contact între ele. Din două bucăți de placaj de 100x100 mm. și 3 mm grosime confecționați două prize în care introduceți bananele căștilor la cele două capete ale liniei telefonice. In centrul plăcilor dați două găuri pentru montarea bucșelor fixați la capete două șipci de lemn de 10x2x2,5 cm cu ținte și dați într una din șipci două găuri pentru ieșirea din priză a firelor care se leagă de bobine strînse între piulițe. Fixați priza de perete sau de capac cu holtșuruburi, în cele patru colțuri (fig. 2).

Instalați apoi linia telefonică ducînd paralel două fire electrice de la un post la celălalt, pe care le fixați din 2 în 2 m ,în interior, cu ajutorul țintelor de tapițerie, iar în exterior (pe ziduri, copaci, gard) în așa fel ca să fie ferite de umezeală. Și cu aceasta construcția e gata.

Punerea în funcțiune a aparatului se face prin introducerea în priză la ambele capete de linie a căștilor iar transmiterea o realizăm vorbind în cască. Aceasta servește drept microfon, iar la capătul celălalt casca devine receptor și invers (fig. 2).

Faceți dar apelul: „Alo, aici postul 1! Răspunde dacă mă asculți!" — iar postul 2 răspunde: „Alo, postul 1, te ascult!". Bineînțeles că aceasta se face la ore dinainte stabilite sau încercîndu-se în mod repetat, pentru că un asemenea aparat n-are un sistem de apel prin sonerie, sau semnal luminos.

Dacă doriți să instalați și un sistem de apel este necesar să folosiți un al treilea fir, o baterie electrică, un buton de sonerie și o sonerie de baterie sau bec de lanternă. Atunci cînd, sunînd de la postul la care sînteți, primiți răspuns, înseamnă că puteți introduce casca în priză și scoateți din circuit sistemul de apel. Apoi convorbirea poate începe.

PENTRU FOTOGRAFII AMATORI

Cumpătă Petru, din Botoșani, reg. Suceava, ne roagă să publicăm rețete pentru revelator și soluția de fixare. Ii satisfacem dorința, fiind convinși că aceste rețete vor interesa pe toți fotografii amatori.

Revelator:

METOL . . . . 1 gr.
SULFIT DE SODIU ANHIDRU 26 „
HIDROCHINONA . . . 5 „
CARBONAT DE SODIU ANHIDRU . . . . . 20 „
BROMURA DE POTASIU . . 1 „
APĂ, pînă la completarea unui litru.

Durata developării este de 6—8 minute. Acest revelator poate fi întrebuințat atît pentru developarea negativelor cît și pentru prelucrarea copiilor fotografice. Soluția poate fi păstrată timp de cîteva luni, într-un flacon bine închis. Chimicalele se dizolvă în ordinea înscrisă pe rețetă. Este în special important ca metolul să fie dizolvat înaintea sulfitului de sodiu, deoarece, în caz contrar, se formează uneori un precipitat care produce degradarea rapidă a soluției. Recomandăm folosirea apei de ploaie.

In ce privește soluția de fixare, ea este mult mai simplă:

TIOSULFAT DE SODIU ...... 250 gr.
APA pînă la completarea unui litru.

Cumpătă Petru ne mai întreabă dacă un negativ prea slab poate fi întărit pe cale chimică. Se pot supune întăririi numai negativele corect expuse, însă subdevelopate. Intr-o oarecare măsură pot fi corectate cu această metodă și negativele puțin subexpuse. Iată cum se procedează:

Negativul bine spălat, se tratează în soluția următoare, pînă la dispariția completă a imaginii:

BICROMAT DE POTASIU . . 9 gr.
ACID CLORHIDRIC CONCENTRAT . . . . 8 ml.
APĂ pînă la completarea unui litru.

După aceasta, negativul se spală bine, de preferință în apă curgătoare, timp de 5 minute. Negativul spălat se introduce apoi în următoarea soluție:

METOL . . . . 10 gr.
SULFIT CRISTALIZAT . . 25 „
CARBONAT DE POTASIU . 50 „
APĂ pînă la completarea unui litru.

Developarea se face pînă la înnegrirea completă, apoi clișeul se spală, se fixează în mod obișnuit și se face baia de spălare finală.

Temperatura primei soluții să nu depășească 17°C.

NE-32°4'

POVESTIRE IN IMAGINI DE A. WEISS — DESENE N. ZAMFIR

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT

Nenea Tudor reușește să-l prindă pe Băluță de la care află lucruri foarte importante; între altele aceea că bandiții nu-l văzuseră niciodată la față. Profitînd de acest fapt, după ce îi ia aparatul de emisie, îl leagă pe Băluță burduf și-l lasă în calea ajutoarelor cerute de nenea Tudor care, în mod sigur, aveau să-l urmeze. Iar el pătrunde în „Peștera ursului" dîndu-se drept Băluță

SPARTACHIADA pionierilor și școlarilor

Activitate rodnică și interesantă

In aceste zile de început de primăvară, Spartachiada pionierilor și școlarilor este în plină desfășurare. Pe stadioane și în săli au loc zeci și zeci de întreceri.

In luna aceasta urmează să mai fie desemnate echipele clasate pe locul I — la jocuri sportive — în 11 regiuni ale țării: Oradea, Suceava Timișoara, Craiova, Iași, Baia Mare, Autonomă Maghiară, Stalin, Bacău, Galați și orașul București. Apoi, mai trebuie amintit că, la 15 februarie, s-a încheiat etapa a III-a — pe raion — la gimnastică și șah, iar pînă la 12 a rilie trebuie să se desfășoare, în întreaga țară, etapa raională a Spartachiadei la atletism și aeromodelism.

*

La Panciu, a avut loc, cu puțină vreme în urmă, etapa raională a Spartachiadei la gimnastică și șah. Intrecerile s-au desfășurat la un nivel înalt datorită bunei pregătiri a participanților. De remarcat este faptul că, la gimnastică, echipele au executat, în afara probelor obligatorii, numeroase piramide care au plăcut spectatorilor. Lupta pentru primul loc la gimnastică-fete, s-a dat între cele două echipe ale Școlii de 7 ani din comuna Străoani și echipa Școlii medii mixte din Panciu. Mai bine pregătite din toate punctele de vedere, gimnastele din Panciu au ocupat locul I, pe echipe, cu media 8,50. La băieți, întrecerea a fost dominată tot de echipa Școlii medii din Panciu care a fost notată de juriu cu media 8,40.

In schimb, la șah, mai buni s-au dovedit a fi pionierii din comuna Țifești, care, de altfel, au cîștigat titlurile de campioni raionali, calificîndu-se, în felul acesta, pentru etapa superioară a Spartachiadei. Iată rezultatele la această probă: Fete (individual): Trifan Maria, comuna Țifești; băieți (individual): Toma Gheorghe, comuna Țifești. Pe echipe — atît la băieți cît și la fete: comuna Țifești, raionul Panciu, regiunea Galați.

E. DOBRESCU

Echipa de gimnastică-fete a Școlii de 7 ani din comuna Jilavele, s-a pregătit temeinic pentru Spartachiada pionierilor și școlarilor.

Scurte știri din Valea Jiului

● De curind, la Școala de 7 ani din Vulcan, a luat ființă un cerc al micilor mineri. Prima lecție a și fost predată. Tema: „Istoria Văii Jiului"

● La Școala medie mixtă nr. 2 din Petroșani s-au deschis două noi cercuri: unul de foto și altul de radiofonie.

● Elevii Școlii de 7 ani din Petrila, au prezentat, zilele acestea, la stația de radioficare un program artistic pentru mineri.

● Detașamentele de pionieri de la Școala de 7 ani din Aninoasa, au primit, în săptămîna aceasta, 13 noi pionieri

● In fiecare săptămînă, la clubul minier din Lupeni se organizează „Ziua pionierilor fruntași". Aici se discută despre felul cum trebuie să înveți, cum să-ți iei notițe, iar pentru cei din clasa a VII-a, cum să se pregătească pentru examene.

● Pionierii și școlarii de la Școala de 7 ani nr. 2 din Lupeni au sprijinit în această lună acțiunea de difuzare a cărții care se duce în localitate, vînzind 300 de volume în valoare de 1500 lei.

CONCURSUL pentru cea mai bună corespondență

Un uriaș

Am citit foarte multe povești. Intr unele se înfățișează eroi puternici și frumoși, în altele pitici sau uriași. Aceasta este o lume a basmelor pe care o poți afla răsfoind paginile cărților. Dar uriașul despre care vreau să vă vorbesc nu e o plăsmuire de basm ci o înfăptuire a zilelor noastre. E vorba de uriașul „Complex de ceramică și sticlă", despre care am aflat amănunte cu prilejul adunării noastre „Să ne cunoaștem ținutul natal". Punctul de plecare al acestei adunări a fost „Casa de copii școlari" adică chiar casa noastră. Am vizitat muzeul din turnul vechii cetăți, stadionul, parcul de odihnă și ne am oprit, vreme îndelungată, la „Complex". Am văzut aci lucruri minunate. Mîinile meșterilor modelatori parcă sînt fermecate. Pămîntul frămîntat ia forma unor vase de o neasemuită frumusețe. Acestea sînt introduse apoi în cuptoare unde se coc, se întăresc. După aceea urmează împodobirea lor. In secțiile „Complexului" se lucrează și obiecte de sticlă: servicii de compot, de vin, vaze etc.. Ca să muncești în această întreprindere trebuie să fii un adevărat artist și mulți dintre noi, după ce au vizitat „Complexul de ceramică și sticlă", și-au manifestat dorința să lucreze aci.

PETRE FLORICA
cl. a VII-a
Școala de 7 ani nr. 2
Sighișoara

Măriuca de vorbă cu cititorii

A sosit primăvara. Zăpada s-a topit și totul parcă te îmbie la o plimbare. De aceea, chiar zilele trecute am fost în vizită la o prietenă, într-un sat din apropierea Capitalei. Pe cîmp ieșiseră primele tractoare. Cît m-am bucurat! Impreună cu prietena mea Otilia am mers apoi la cules ghiocei. Apoi m-am întors la redacție. Aici mă așteptau însă alte surprize. Imi sosiseră primele vești despre pregătirile care se fac pe loturile școlare. Iată, de pildă, ce-mi scrie ALEXOAIE NINA din comuna Văculești, raionul Dorohoi: „La școala noastră au început muncile de primăvară. Selecționatul semințelor, proba de germinație, pregătirea răsadniței pentru legume și zarzavaturi, n-au fost uitate. Acum așteptăm, cu nerăbdare, timpul frumos. Vrem să începem deîndată răsăditul". Dragă Nina, ca și tine, și eu am învățat la școală că totdeauna trebuie să faci la vreme lucrările pregătitoare. O zi întîrziere „compromite", cum se zice, semănăturile. Așa că vă felicit pentru lucrările începute și sper că, în curînd, pe lotul vostru școlar vor răsări primele zarzavaturi.

Tot despre lotul școlar mi-a scris și GHEORGHE STELA din comuna Valea-Cînepii, raionul Brăila. Oricine știe că, lucrînd după metodele agrotehnice înaintate, se obțin și rezultatele cele mai bune. Faptul că în toamnă ați făcut o mică pepinieră m-a bucurat. După părerea mea, e bine că în timpul iernii ați acoperit totul cu un strat de frunziș. Acum, răbdare. Cînd în pepinieră vor răsări primii pomi, să-mi scrii neîntîrziat.

GEAMBAȘU IANCU, comuna Buzescu, regiunea București. Imi scrii că în satul vostru colectiviștii au și început însămînțările. Cred că și voi le veți urma exemplul. „Cine se scoală de dimineață, departe ajunge". Așa că vă doresc spor la muncă pe lotul școlar

PRUNDEANU MIOARA, str. Calomfirescu nr. 1 — Tr. Severin. Mulțumesc pentru schițele dulăpiorului. Ajutată de Gheorghiță am și început lucrul. In curînd îți voi comunica rezultatul.

IFRIM EMIL comuna Cuza Vodă, raionul Călărași, regiunea București. Vă doresc spor la muncă. Cred că primul spectacol în noul cămin cultural îl veți da voi, cei care ați ajutat la construirea lui.

Măriuca

Bibi-Lică

Îl chema Lică. Acasă, i se spunea ,nu se știe de ce, Bibi. Colegii adunaseră ambele nume la un loc și-l strigau Bibilică. Să nu bănuiți vai de mine, că făceau asta în batjocură. Dimpotrivă, Bibi-Lică era, cum s-ar zice, „respectat" cu toate că era nou venit în clasă. Totdeauna curățel, cu freza aranjată, cu cravata călcată frumos, cu pantofii lustruiți Era un băiat „la locul lui". Chiar prea la locul lui. Nici măcar in recreație nu se bătea cu nimeni. De învățat ,învăța bine; ce mai vreți? Era și cîte unul care mai zicea așa și pe dincolo despre el. De pildă, Nică

Dar ceilalți pionieri din grupă și mai ales Ilie D. Ilie, președintele, ziceau că Nică e invidios și se mîndreau cu Bibi-Lică. De fapt aveau cu ce se mîndri pentru că, pe lîngă faptul că era .. „prezentabil", Bibi-Lică știa tot. Adică nu chiar tot, dar știa multe: cum se prepară conservele, cît de înalt este turnul Eiffel, care e compoziția chimică a „Albolului", fel de fel de lucruri despre electricitate (curent alternativ, curent continuu, transformatori, contoare, siguranțe, principiile televiziunii) apoi alte lucruri despre fizică, mecanică, instalații, cum se drege robinetul, chiuveta, ca să nu mai vorbim de rachete, sateliți, zborul interplanetar și... tot n-am terminat. Așa Numai „lucruri de oameni mari". De aceea, cînd i s-a propus să intre în cercul micilor tehnicieni, a strîmbat din nas: „Ei, ce poți face la cercul micilor tehnicieni!" — a zis el. Și toată lumea a priceput că Bibi Lică poate face lucruri cu mult mai însemnate decît un cuier, o macara cu sfoară sau o găletică. Numai cînd a fost faza pe raion a concursului micilor tehnicieni, l-au rugat să prezinte și el un obiect. Pentru asta i-au pus la dispoziție atelierul cercului și toate sculele. Dar Bibi-Lică a strîmbat din nas: „Am să lucrez în atelierul meu" — a zis el Și toată lumea a priceput că Bibi-Lică trebuie să aibă un atelier strașnic. „Și ce vreți să fac?" — a întrebat. „Ce știi tu mai frumos!" „Bine", a spus Bibi-Lică — și peste cîteva zile a adus o găletică, o lampă de noptieră și un făraș.

— Bine lucrate — a zis și Nică, după ce s-a uitat la ele. Obiectele au plecat apoi la expoziție, la raion.

Era chiar de mirare de unde știe Bibi Lică atîtea lucruri Se vorbea despre un tată inginer. Unii spuneau că e șofer. Cei care fuseseră pe acasă pe la el, povesteau despre un bunic. Dar nu dintre cei sfătoși care spun basme ci ursuz, care întreba răstit: „Pe cine căutați? .. Ah, da, pe Bibi".

— Tare am vrea să-ți vedem atelierul — spuse într-o zi Nică. — Ni-l arăți?

— Bine, să veniți mîine la 3 — le-a spus Bibi-Lică.

Da, da. Era un atelier nu glumă! Într-o magazioară, cu masă, cu menghină, pilă, nicovală, clești, ciocane, burghiu...

S-au minunat toți. Numai Nică a întrebat: „Și ăsta-i atelierul tău"? — la care Bibi-Lică a răspuns: „Da, ăsta-i atelierul meu" — și l-a privit pe Nică drept în ochi. Apoi ,văzînd că s-a făcut ora 4 i-a expediat repede: „Hai, gata!" — a spus el. Și toți au priceput că vizita în atelier s-a terminat.

Numai Nică nu voia să se astîmpere. Trecînd, cîteva zile la rînd pe lîngă casa lui Bibi-Lică a văzut că bunicul, cam după ora 4, intră în magazioară și de acolo se aud bocănituri. Într-o zi, Nică a intrat în curte. Aici, nimeni. Se vede că toată lumea era plecată. Atunci s-a dus la magazie.

— Pe cine căutați?... A, da, pe Bibi — a mormăit moșneagul. — Nu-i acasă.

— Nu-i acasă? Păcat — a răspuns Nică. Și eu care credeam că lucrează în atelier.

— Ți-ai găsit, Bibi să lucreze — a mormăit din nou moșul. — N-ai văzut ce mînuțe are? Ca de domnișoară!

— Da, a recunoscut Nică dar lucrează frumos fărașe, lămpi de noptieră precum și găleți...

— Pe naiba!... Doar nu s-a lăudat că le-a făcut el! Auzi! Auzi! Le am spus eu că-l învață prost, adică taică-său și maică-sa... Îi e rușine că taică-său e șofer și că eu sînt tinichigiu pensionar...

Și moșul se apucă să modeleze cu ciocanul de lemn un făraș aidoma cu cel pe care-l adusese Bibi-Lică și care plecase la expoziția raională

— Da... da... a spus Nică pe gînduri. Și, cu toate că ceilalți ziceau că-i invidios, el nu era de loc bucuros de cele aflate.

★

— Ei, va să zică facem azi fărașe, lămpi de noptieră și găletele... Bibi-Lică o să ne arate!

Dar Bibi-Lică e roșu și urechile-i sînt roșii; de mîndrie, de bună seamă, fiindcă tovarășa instructoare i-a spus clar:

— Tu, Bibi-Lică, ai să-i înveți pe cei de la cercul micilor tehnicieni să facă fărașe, lămpi de noptieră, precum și găletele.

Și cînd spune tovarășa instructoare, nu prea poți să faci pe nebunul. Da. Și tovarășa instructoare e de față.

— Prin urmare, se ia o bucată de tablă și se taie astfel... — Mîna lui Bibi-Lică desenează, sigură, pe tablă, o formă trapezoidală. — Să-i punem dimensiunile: 40... 30... 35 cm... Cu ciocanul de lemn se îndoale tabla...

„Le vede Bibi-Lică, ca un maistru" gîndesc toți. Bravo lui Nică. El a fost cu propunerea ca cercul să învețe să facă fărașe și celelalte. Iar Bibi-Lică să le arate. Și tovarășa instructoare a fost de acord.

— Va să zică s-a înțeles... face Bibi-Lică și-și vîră mîinile în buzunar după ce le-a șters, cu îngrijire, de cretă.

— Ei, acum să vedem practic! — Da, tovarășa instructoare e cu „practicul". — Să faci tu un făraș, iar ceilalți să urmărească procesul...

— Teoretic vorbind — zice Bibi-Lică — ...n-am sculele la mine...

— Nu-i nimic. Lucrezi cu sculele de aici. Iată!

— Va să zică, îndoim tabla prin lovituri de ciocan... Au!

Bibi s-a albit la față, s-a înroșit, apoi s-a albit iar; și în cele din urmă a plecat ochii în pămînt.

— Ei? — toată lumea așteaptă ca Bibi-Lică să continue; dar Bibi-Lică se ține de deget.

— Asta e! trage concluzia Nică. Da, asta e și-i păcat. Obiectele trimise la expoziție fuseseră făcute de bunicul.

A avut dreptate Nică. Al naibii mai e! Peste tot își vîră coada. Ilie D. Ilie e roșu ca focul de mînie.

— Și cu obiectele trimise la raion? țipă el.

Așa e! Ce se întîmplă cu obiectele trimise la raion? Tovarășa instructoare e necăjită. I-au mințit pe cei de la raion. S-au așezat toți pe scaune, numai Bibi-Lică a rămas în picioare. Simțea că nu se cuvine să stea jos cînd toată lumea e supărată pe el. Au chibzuit și n-au hotărît nimic. Cum o întorceau, tot prost ieșea. Într-un cuvînt mințiseră pe cei de la raion și se făcuseră de rîs.

Abia într-un tîrziu le-a dat prin minte să compună o scrisoare către comisia raională în care au arătat cinstit că un băiat îi păcălise, că retrag obiectele lui și că nu mai participă la concurs. Apoi, au plecat amărîți către casă.

Au trecut zile și iar zile. În grupa lor se înstăpînise tristețea. Pe Bibi-Lică se făceau că nu-l văd. Dar într-o zi au băgat de seamă că Bibi-Lică e bine dispus. „Da, nu se simte..." — a mormăit înciudat Ilie D. Ilie. Dar și Nică era bine dispus.

„Da, ăsta-și bate joc de noi c-am fost proști" — au mormăit ceilalți. Însă Nică și Bibi-Lică au continuat să fie bine dispuși. În altă zi, Bibi-Lică a venit la școală cu un pachet. Din el a scos un făraș, o lampă de noptieră și o găletică.

— Nemaipomenit! — a țipat Ilie D. Ilie. — Iar vrei să ne înșeli?

Dar Bibi-Lică rîdea. Rîdea și Nică. „Să mergem în atelier" a propus el.

— Va să zică, îndoim tabla prin lovituri de ciocan demonstra Bibi-Lică și nu se mai lovea de loc la deget. Iar sub ochii celorlalți se năștea un făraș adevărat. Cît despre lampă, asta trebuie făcută la foc. Am să vă arăt după-amiază în atelierul bunicului.

★

Orice povestioară are un sfîrșit vesel sau trist. Al nostru e vesel. Grupa l-a iertat pe Bibi-Lică. Acesta s-a împrietenit cu Nică iar obiectele, de astădată cele adevărate, făcute de Bibi-Lică (care de fapt era priceput, dar care nu-și dăduse osteneala să facă ceva decît „teoretic vorbind"), au fost expuse la școală. Concursul raional se isprăvise.

Și?

Și asta-i tot!

A. Weiss

SA INVAȚAM ȘAHUL

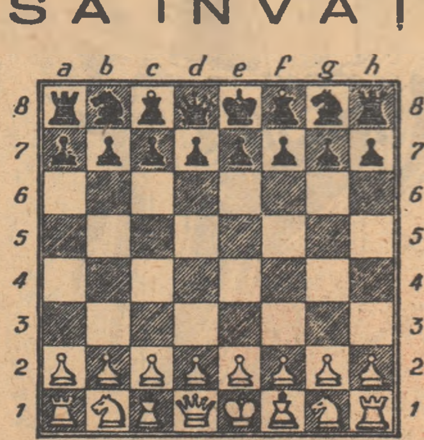

Fig. 1

Minunata legendă a șahului, legendă care se pierde în negurile timpului, vă vom spune-o altădată, cînd spațiul o va permite. Acum, la început, am vrea să vă arătăm cîte ceva din acest frumos joc al minții, al imaginației.

La șah sînt numai 2 jucători. „Chibițu" (cei care stau pe margine și privesc sau discută) nu intră la socoteală. Valoarea pieselor albe și negre este absolut egală. Nici unul dintre adversari nu este avantajat. Regulile sînt precise, clare nepărtinitoare, astfel încît, norocul, neprevăzutul nu au nici un rol în victorie sau înfrîngere. În acest joc cîștigă cel care are o minte mai ageră, cel care face din șah știință și artă.

În ce constă jocul? Șahul, așa cum foarte mulți dintre voi știți, se joacă pe masă, tablă, sau carton carelat (împărțit în pătrățele albe și negre) folosindu-se, pentru joc figuri ce se numesc piese de șah. Ca în orice joc aceste piese, mînuite de jucător după anumite reguli, se mută într-un scop bine determinat: atacarea fără putință de apărare a regelui adversarului, adică punerea lui în situație de „șah mat". Vom vedea mai tîrziu că nu totdeauna este posibilă cîștigarea regelui, intervenind și situația numită „pat" cînd... nici unul din adversari nu este învingător.

Tabla de șah, piesele, poziția lor la începutul jocului și notarea cîmpurilor:

Tabla de șah este pătrată, împărțită în 64 de pătrățele (cîmpuri) vopsite în două culori (de obicei alb și negru). Fiecare jucător dispune la începutul jocului, de cîte 16 piese de o anumită culoare (în general tot albe sau negre). Iată și reprezentarea grafică a acestor piese:

1 Rege	alb	♔	negru	♚
1 Regină (damă)	albă	♕	neagră	♛
2 Turnuri (ture)	albe	♖	negre	♜
2 Nebuni (fugari)	albi	♗	negri	♝
2 Cai	albi	♘	negri	♞
8 Pioni	albi	♙	negri	♟

Și acum, iată, în fig. 1, poziția pieselor la începutul jocului. Ceea ce trebuie să reținem este că, atunci cînd așezăm tabla de șah, în colțul din dreapta, unde se află plasată una din ture, să se găsească un cîmp (pătrățel) alb.

Pentru a arăta în scris mersul unei partide, tabla de șah a fost notată (vezi tot fig. 1) După această notație regele alb se găsește la „e1", iar cel negru la „e8", turele albe la „a1" și „h1", iar cele negre la „a8" și „h8".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii" tel 17.50.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".